

Danielin kirja – numero satakaksi

सन्देशवाहक का त्रिविधि अनुप्रयोग: भवष्यवाणीगत गतिकी का उद्घाटन

Jeff Pippenger

2024-02-29

Elian kolminkertainen sovellus kohdistuu sanomaan, sanansaattajaan ja liikkeeseen Jumalan toimeenpanevan tuomion ajanjakson aikana, joka alkaa Yhdysvalloissa annettavasta sunnuntailaista ja jatkuu armonajan päättymiseen saakka. Toimeenpaneva tuomio voimistuu ajanjaksosta, jolloin Jumalan tuomio on sekoittunut laupeuteen, siihen aikaan, jolloin Hänen tuomionsa vuodatetaan ilman laupeutta seitsemässä viimeisessä vitsauksessa.

Sen sanansaattajan, joka valmistaa tien liiton Sanansaattajalle, kolminkertainen sovellus kohdistuu sanomaan, sanansaattajaan ja liikkeeseen Jumalan tutkivan tuomion päättymisvaiheen aikana; tämä määrittää sen ajanjakson, jolloin sata neljäkymmentäneljä tuhatta sinetöidään. Tuo ajanjakso päättyy Yhdysvalloissa pian voimaan tulevaan sunnuntailakiin, jolloin Jumalan toimeenpanevat tuomiot alkavat.

Johannes Kastaja valmisti tien Kristukselle, liiton sanansaattajalle, vahvistamaan liiton Danielin kirjan yhdeksännen luvun kahdennenkymmenennenseitsemännen jakeen täyttymykseksi. Näin tehdessään hän valmisti myös tietä sille, että Kristus äkisti tulisi temppeliinsä ja puhdistaisi Leevin pojat, minkä Hän teki kolmen ja puolen vuoden palvelutyönsä alussa ja lopussa. Kirjaimellisen temppelin puhdistaminen oli vertauskuva Hänen työstään puhdistaa niiden sielun temppeli, joita Leevin pojat edustivat.

Hänen kirjaimellinen työnsä temppelin puhdistamiseksi oli profetian täyttymys, ja kun Hän suoritti tämän työn Johanneksen evankeliumin luvussa kaksi, jakeissa 13–22, Pyhä Henki johdatti opetuslapset muistamaan Vanhan testamentin kohdan, joka oli osa Hänen työtään opetuslasten puhdistamiseksi ja perkaamiseksi Malakian kirjan kolmannen luvun täyttymykseksi.

Johanneksen kohdassa Kristus ilmoitti, että kun Hänen ruumiinsa temppeli hajotettaisiin, Hän pystyttäisi sen kolmessa päivässä. Sananvaihto saivartelevien juutalaisten kanssa lisäsi, että Herodeksen suorittama kirjaimellisen temppelin uudistustyö, joka oli valmistunut juuri sinä vuonna, oli kestänyt neljäkymmentäkuusi vuotta. Jeesus puhdisti opetuslapsiaan esimerkin kautta yhdestä niistä säännöistä, jotka liittyvät profeetalliseen sanaan ja jotka Jeesus oli enkelien, Pyhän Hengen ja profeettojen työn kautta tallettanut Sanaansa.

Hän antoi profeetallisen esimerkin siitä, että kirjaimellinen edustaa hengellistä. Hän asetti profeetallisen avaimen luvulle ”neljäkymmentäkuusi” temppelin vertauskuvana.

”Neljäkymmentäkuusi” oli niiden päivien määrä, jonka Mooses oli vuorella vastaanottamassa temppeliä koskevia ohjeita. ”Neljäkymmentäkuusi” on niiden kromosomien lukumäärä, joista inhimillinen temppeli muodostuu. ”Neljäkymmentäkuusi” on niiden vuosien määrä (1798–1844), jotka kuluivat sen hengellisen temppelin ennalleen asettamiseen, jonka pakanuus ja sitten paavillisuus olivat tallanneet maahan.

Kaksi temppelin puhdistamista sisältää sen vertauskuvan, että kolme päivää vastaa neljäkymmentäkuutta vuotta. Siihen sisältyy periaate, että kirjaimellinen edustaa hengellistä. Se kuvasi sekä profetian täyttymystä että sen ennustusta. Nuo kaksi puhdistamista edustavat totuutta, jonka yksi ihmisryhmä ymmärtää väärin ja joka paljastetaan toiselle ihmisryhmälle.

Nuo kaksi puhdistamista osoittavat ajanjakson, jolloin Jumalan seurakunta on turmeltunut siihen pisteeseen, että se on ”kyykäärmeiden avionrikkojasukupolvi”, joka etsii merkkiä, vaikka merkkiä selitetään heille suoraan, sillä ainoa annettava merkki on sen temppelin hävityksen merkki, joka pystytetään jälleen kolmessa päivässä.

Kyykäärmeiden sukupolvi, kuinka te, jotka olette pahoja, voisitte puhua hyvää? sillä sydämen kyllyydestä suu puhuu.... Silloin muutamat kirjanoppineista ja fariseuksista vastasivat hänelle sanoen: Opettaja, me tahdomme nähdä sinulta merkin. Mutta hän vastasi ja sanoi heille: paha ja avionrikkoja sukupolvi tavoittelee merkkiä; eikä sille anneta muuta merkkiä kuin profeetta Joonaan merkki. Sillä niin kuin Joona oli kolme päivää ja kolme yötä suuren kalan vatsassa, niin on Ihmisen Poika oleva kolme päivää ja kolme yötä maan sydämessä. Matteus 12:34, 38–40.

Kaikki nämä profeetalliset dynamiikat ovat edustettuina kaikissa kolmessa sen täyttymyksessä, että liiton Enkeli äkisti tulee temppeliinsä, niin kuin Hän teki Johanneksen evankeliumin toisessa luvussa.

Ja juutalaisten pääsiäinen oli lähellä, ja Jeesus meni ylös Jerusalemiin. Ja hän tapasi temppelissä ne, jotka myivät härkiä ja lampaita ja kyyhkysiä, sekä rahanvaihtajat istumassa. Ja tehtyään ruoskasta pienistä nuorista hän ajoi heidät kaikki ulos temppelistä, sekä lampaat että härät; ja hän kaatoi maahan rahanvaihtajien rahat ja kumosi pöydät. Ja hän sanoi kyyhkysten myyjille: Viekää pois nämä täältä; alkää tehkö minun Isäni huoneesta kauppahuonetta. Ja hänen opetuslapsensa muistivat, että on kirjoitettu: Kiivaus sinun huoneesi puolesta on kuluttava minut. Niin juutalaiset vastasivat ja sanoivat hänelle: Minkä merkin sinä näytät meille, koska teet näitä? Jeesus vastasi ja sanoi heille: Hajottakaa maahan tämä temppeli, niin minä kolmessa päivässä pystytän sen. Niin juutalaiset sanoivat: Tätä temppeliä on rakennettu neljäkymmentä kuusi vuotta, ja sinäkö pystytät sen kolmessa päivässä? Mutta hän puhui ruumiinsa temppelistä. Kun hän siis oli noussut kuolleista, hänen opetuslapsensa muistivat, että hän oli sanonut tämän heille; ja he uskoivat Raamatun ja sen sanan, jonka Jeesus oli sanonut. Johannes 2:13–22.

Liiton Sanansaattajan oli puhdistettava ja myös perattava Leevin pojat, kuten ”hopea”, joka edustaa Jumalan Sanaa, ja ”kulta”, joka edustaa uskoa. Liiton Sanansaattaja puhdistaisi opetuslapsensa lisäämällä heidän ”uskoaan” Hänen profeetalliseen ”sanaansa”. Tuo profeetallinen sana oli tarkoitettu puhdistamaan, mutta myös perkaamaan. Hänen profeetallinen Sanansa merkitsee aina koetusta, ja juuri Hänen profeetallisen Sanansa kautta Leevin pojat perataan aikana, jolloin Hän äkisti tulee temppeliinsä.

”Jolla on viskin kädessään, ja Hän puhdistaa tarkoin puimatantereensa ja kokoaa vehnänsä aittaan.” Matteus 3:12. Tämä oli yksi puhdistamisen ajoista. Totuuden sanojen kautta akanat erotettiin vehnästä. Koska monet olivat liian turhamaisia ja omavanhurskaita ottaakseen

vastaan nuhdetta, liian maailmaa rakastavia hyväksyäkseen nöyryyden elämän, he kääntyivät pois Jeesuksesta. Monet tekevät yhä samoin. Sieluja koetellaan tänään niin kuin noita opetuslapsia Kapernaumin synagogassa koeteltiin. Kun totuus tuodaan sydämeen saakka, he näkevät, ettei heidän elämänsä ole sopusoinnussa Jumalan tahdon kanssa. He näkevät itsessään täydellisen muutoksen tarpeen, mutta eivät ole halukkaita ryhtymään itsensä kieltämisen työhön. Sen tähden he vihastuvat, kun heidän syntinsä paljastetaan. He menevät pois pahastuneina, aivan kuten opetuslapset jättivät Jeesuksen, mutisten: ”Tämä on kova puhe; kuka voi sitä kuulla?” Alfa ja omega, 392.

Ne ”sielut, joita koeteltiin” ”Kapernaumin synagogassa”, kieltäytyivät ymmärtämästä, että kun Kristus sanoi heille, että heidän täytyi syödä Hänen lihansa ja juoda Hänen verensä, Hän käytti kirjaimellista ruumistaan välittääkseen hengellisen totuuden. Se oli täsmälleen sama profeetallinen esitys, jonka Hän antoi temppelistä Johanneksen evankeliumin toisessa luvussa. Kun periaate, että kirjaimellinen edeltää hengellistä ja edustaa sitä, tunnustettiin ”kovaksi puheeksi”, jota he eivät olleet halukkaita ”kuulemaan”, he kääntyivät pois eivätkä enää koskaan vaeltaneet Hänen kanssaan. Tämä tapahtui Johanneksen evankeliumin kuudennen luvun jakeessa kuusikymmentäkuusi (666), joka edustaa pian tulevaa sunnuntailakia, jota puolestaan esikuvasi 22. lokakuuta 1844, jota taas esikuvasi Golgatan risti.

Siitä ajasta lähtien monet hänen opetuslapsistaan vetäytyivät pois eivätkä enää vaeltaneet hänen kanssaan. Joh. 6:66.

Johanneksen evankeliumin toisessa luvussa Pyhä Henki oli johdattanut opetuslasten mielet ”muistamaan” Jumalan kiivautta kuvaavan profetian, ja sana ”kiivas” on sama sana kuin ”mustasukkainen” sekä hepreaksi että kreikaksi.

Sillä sinun huoneesi kiivaus on kuluttanut minut, ja niiden herjaukset, jotka sinua herjaavat, ovat sattuneet minuun. Psalmi 69:9.

Jumalan kiivaus, joka on Hänen kiivautensa, edustaa sitä Jumalan luonteen piirrettä, että Hän on kiivas Jumala, jonka kiivaus kohtaa kolmanteen ja neljänteen sukupolveen asti niitä, jotka Häntä vihaavat. Johanneksen evankeliumin toisessa luvussa Pyhä Henki asetti esille sen, että liiton Sanansaattajan toimittama puhdistus tapahtuu neljännessä ja viimeisessä sukupolvessa, vaikka kolmannesta sukupolvesta on aina vielä joitakuuta jäljellä, kun viimeisen sukupolven malja täyttyy. Tuo sukupolvi on avionrikkojien ja kyykkäärmeiden sukupolvi.

Mooses edusti neljättä sukupolvea, ja juuri silloin Mooses sai neljänkymmenen kuuden päivän aikana opetuksen temppelin pystyttämisestä. Noina päivinä hän sai lain, jossa toisessa käskyssä osoitetaan, että Jumalan kiivaus ilmenee kolmannessa ja neljännessä sukupolvessa.

Ja hän sanoi Abramille: Tiedä varmasti, että sinun jälkeläisesi joutuvat muukalaisiksi maassa, joka ei ole heidän omansa, ja heitä orjuutetaan; ja heitä vaivataan neljäsataa vuotta. Mutta myös sen kansan, jota he palvelevat, minä tuomitsen; ja sen jälkeen he lähtevät sieltä suuren omaisuuden kanssa. Ja sinä saat mennä isiesi tykö rauhassa; sinut haudataan hyvässä vanhuudessa. Mutta neljännessä polvessa he tulevat tänne takaisin; sillä amorilaisten syntivelka ei ole vielä täyttynyt. 1. Mooseksen kirja 15:13–16.

Muinaisen Israelin viimeisessä sukupolvessa pystytettiin kristillisen seurakunnan temppeli, jota Pietari kutsui ”hengelliseksi huoneeksi”. Tuon historian aikana Jumala ilmaisi kiivautensa kahdesti, kun Hän kiivaudessaan puhdisti temppelin. Vuonna 1844 Jumala oli pystyttänyt milleriittien hengellisen temppelin, ja jälleen kerran Hän oli kulkenut entisten valittujen kansojen ohi. Tuossa historiassa liiton Sanansaattaja tuli äkisti 22. lokakuuta 1844.

Hänen ilmestymisensä oli valmistettu William Millerin palvelutyön kautta. Kun protestantit ja milleriläiset lähestyivät 22. lokakuuta 1844, kahta luokkaa koeteltiin. Protestanttien koetus tuli lopun aikana ensimmäisen enkelin saapuessa vuonna 1798. Sen jälkeen kun sanoma, jonka tuli sekä ”puhdistaa että perata” Leevin pojat, oli muotoiltu vuonna 1831, protestanttien koetus alkoi, kun ensimmäisen enkelin sanoma sai voiman 11. elokuuta 1840. Protestantit epäonnistuivat koetuksessa 19. huhtikuuta 1844 ja tulivat Babylonin tyttäriksi.

Sitten saapui toinen enkeli, ja milleriittien usko pantiin silloin koetukselle, ja puhdistus sekä karsiminen toteutettiin. Kun toisen enkelin sanoma sai voimansa Exeterin leirikokouksessa kahdentenatoista–seitsemäntenätoista elokuuta, toteutui milleriittien koettelemus viisaiden ja tyhmien milleriittien erottamiseksi toisistaan.

Viisaiden ja tyhmien välinen ero oli öljy, joka oli keskiyön huudon profeetallinen sanoma. Kun kolmas enkeli saapui 22. lokakuuta 1844, temppeli oli rakennettu (neljässäkymmenessäkuudessa vuodessa). Tuolloin liiton Sanansaattaja tuli äkisti temppeliinsä.

”Kristuksen tuleminen meidän ylimmäiseksi papiksemme kaikkeinpyhimpään pyhäkön puhdistamista varten, josta Danielin kirjassa 8:14 annetaan näky; Ihmisen Pojan tuleminen Vanhaikäisen tykö, kuten Danielin kirjassa 7:13 esitetään; ja Herran tuleminen temppeliinsä, josta Malakia ennusti, ovat saman tapahtuman kuvauksia; ja samaa kuvataan myös yljän tulemisella häihin, josta Kristus kertoo vertauksessa kymmenestä neitsyestä Matteuksen evankeliumin 25. luvussa.” Suuri taistelu, s. 426.

Silloin liiton Sanansaattaja alkoi työnsä puhdistukseen ja karsiakseen milleriläiset opetuslapset, jotka Malakian kolmannessa luvussa on tunnistettu Leevin pojiksi.

”Monet, jotka ensimmäisen ja toisen enkelin sanomien vaikutuksesta lähtivät ylkää vastaan, hylkäsivät kolmannen, viimeisen koetussanoman, joka maailmalle on annettava, ja samanlainen kanta tullaan omaksumaan, kun viimeinen kutsu esitetään.

”Tämän vertauksen jokaista yksityiskohtaa tulee tutkia huolellisesti. Meitä kuvataan joko viisaina tai tyhminä neitsyinä.” Review and Herald, 31. lokakuuta 1899.

Kun ensimmäisen enkelin sanoma sai voiman 11. elokuuta 1840, suuret joukot liittyivät milleriittiliikkeeseen. Sitten 19. huhtikuuta 1844 suuri joukko jätti liikkeen. Perinteisen näkemyksen mukaan 22. lokakuuta 1844 oli noin viisikymmentä sielua, jotka uskon kautta astuivat kaikkeinpyhimpään. Jos oletetaan, että noin viisikymmentä sielua oli se määrä, joka aluksi seurasi kolmannen enkelin valoa, mitä merkitsee se, että meille ilmoitetaan, että ”monet”, jotka olivat ottaneet vastaan ensimmäisen ja toisen enkelin sanomat, ”kieltäytyivät kolmannesta, viimeisestä koettelevasta sanomasta”?

Liiton enkeli tuli äkisti temppeliinsä ja avasi taivaallisen pyhäkön valon sekä kolmannen enkelin sanoman niille viidellekymmenelle, jotka seurasivat edelleen kolmannen enkelin kokemukseen, mutta he hajaantuivat aluksi. Heidän pettymyksensä oli silloin suurempi kuin ensimmäinen pettymys, vaikka sisar Whiten kautta meille ilmoitetaan, ettei heidän pettymyksensä ollut niin suuri kuin opetuslasten ristin jälkeen.

Molemmissa rinnakkaisissa historioissa Kristus avasi pettynuille profeetallisen Sanansa, ja vuoteen 1850 mennessä sisar White toteaa, että hänelle näytettiin Herran tuolloin ojentavan kätensä jälleen kootakseen kansansa.

”23. syyskuuta [1850] Herra näytti minulle, että hän oli ojentanut kätensä toisen kerran lunastaakseen kansansa jäännöksen, ja että ponnistukset oli kaksinkertaistettava tänä kokoamisen aikana. Hajottamisen aikana Israelia lyötiin ja raadeltiin; mutta nyt kokoamisen aikana Jumala parantaa kansansa ja sitoo sen haavat. Hajottamisen aikana totuuden levittämiseksi tehdyt ponnistelut vaikuttivat vain vähän, saivat aikaan vain vähän tai eivät mitään; mutta kokoamisen aikana, kun Jumala on ojentanut kätensä kootakseen kansansa, ponnistuksilla totuuden levittämiseksi on oleva niille tarkoitettu vaikutus. Kaikkien tulee olla yksimielisiä ja innokkaita työssä. Näin, että oli häpeällistä kenenkään vedota hajottamisen aikaan esimerkkeinä, joiden tulisi nyt hallita meitä kokoamisen aikana; sillä jos Jumala ei tee meille nyt enempää kuin hän teki silloin, Israelia ei koskaan koottaisi. On yhtä välttämätöntä, että totuus julkaistaan lehdessä, kuin että sitä saarnataan.” Review and Herald, 1. marraskuuta 1850.

Ristillä opetuslapset oli hajotettu, ja tuossa historiassa, kolme päivää myöhemmin, Hän alkoi koota hajalleen joutuneita opetuslapsiaan. Noin kolme vuotta vuoden 1844 lopun jälkeen Kristus alkoi koota hajallaan olevaa laumaansa. Tuossa historiassa Hän johti kansaansa aloittamaan julkaisutyön ja julkaisemaan Habakukin kahdesta taulusta toisen, joka valmistettiin vuoden 1850 lopussa ja jota sitten alettiin tarjota myytäväksi Review and Heraldissa tammikuussa 1851.

Vuoden 1843 kartta oli sen sanoman näkyvä esitys, joka puhdisti temppelin ja joka pystytettiin ensimmäisen ja toisen enkelin sanoman historian aikana. Kolmannen enkelin saapuessa Jumala aikoi saattaa työnsä päätökseen ja viedä kansansa kotiin, mutta he kapinoivat muinaisen Israelin tavoin, ja sekä muinainen että hengellinen Israel määrättiin vaeltamaan erämaassa. Jos ne adventistit, jotka olivat aluksi vastaanottaneet kolmannen enkelin valon, olisivat uskossa edenneet eteenpäin kantaen sanomansa näkyvää esitystä, joka oli vuoden 1850 kartta, he olisivat voineet jouduttaa Jeesuksen toista tulemusta ja mennä kotiin. Mutta heidän oli määrä toistaa Joosuan ja Kaalebin sekä kymmenen uskottoman vakoojan historia.

”Jos adventistit suuren pettymyksen jälkeen vuonna 1844 olisivat pitäneet lujasti kiinni uskostaan ja yksimielisesti seuranneet edelleen Jumalan avautuvaa johdatusta, vastaanottaen kolmannen enkelin sanoman ja Pyhän Hengen voimassa julistaen sitä maailmalle, he olisivat nähneet Jumalan pelastuksen, Herra olisi vaikuttanut voimallisesti heidän ponnistelujensa kautta, työ olisi saatettu päätökseen, ja Kristus olisi tullut jo ennen tätä ottamaan kansansa palkkaansa. Mutta pettymyksen jälkeisen epäilyksen ja epätietoisuuden aikana monet adventtiuskovista luopuivat uskostaan.... Näin työ estyi, ja maailma jätettiin pimeyteen. Jos

koko adventtikansa olisi yhdistynyt Jumalan käskyjen ja Jeesuksen uskon perustalle, kuinka perin erilainen olisikaan ollut historiamme!” Evangelism, 695.

Johannes Kastaja ja William Miller valmistivat tietä sille, että Kristus tulisi äkisti puhdistamaan kansan, joka veisi pelastuksen sanoman Pyhän Hengen voimassa koko maailmaan. Kristuksen opetuslapset suorittivat heille annetun tehtävän, mutta adventismin alku ei tehnyt niin. Vuoteen 1856 mennessä he olivat langenneet Laodikean tilaan, torjuneet ”seitsemän ajan” edistyneemmän valon ja vuonna 1863 aloittaneet yhä syvenevän kapinan prosessin aina pian tulevaan sunnuntailakiin saakka. Vuoden 1863 kapinaa esikuvasi kymmenen vakoojan kapina. Neljäkymmenen erämaavaelluksen vuoden päättyessä muinainen Israel tuotiin takaisin samaan koetukseen, tarjoten siten esikuvan siitä, että nykyajan Israel tuodaan takaisin alkuperäiseen koetukseen.

Kymmenen vakoojan kapina Kadesissa toistui Kadesissa neljäkymmentä vuotta myöhemmin. Kymmenen vakoojan kapina, joka aiheutti neljäkymmenen vuoden erämaavaelluksen, edustaa vuoden 1863 kapinaa, jolloin nykyaikainen Israel aiheutti itse oman vaelluksensa Laodikean erämaassa. Neljäkymmenen vuoden lopussa muinainen Israel tuotiin jälleen Kadesiin, mikä osoittaa, että koetus, joka puhdisti milleriläisen adventismin vuoden 1863 kapinan yhteydessä, on toistuva, kun liiton Sanansaattaja jälleen äkisti tulee temppeleinsä.

Jatkamme tätä tutkimusta seuraavassa artikkelissa.

"Gileadin ja Baasanin valloituksessa oli monia, jotka muistivat ne tapahtumat, jotka lähes neljäkymmentä vuotta aikaisemmin Kaadeksessa olivat tuominneet Israelin pitkään erämaavaellukseen. He näkivät, että vakoojien kertomus Luvatusista maasta oli monessa suhteessa oikea. Kaupungit olivat muurien ympäröimiä ja hyvin suuria, ja niissä asui jättiläisiä, joiden rinnalla heprealaiset olivat pelkkiä kääpiöitä. Mutta nyt he saattoivat nähdä, että heidän isiensä kohtalokas erehdys oli ollut siinä, että he eivät luottaneet Jumalan voimaan. Ainoastaan tämä oli estänyt heitä astumasta heti siihen hyvään maahan."

"Kun he ensimmäisellä kerralla valmistautuivat astumaan Kanaaniin, hankkeeseen liittyi paljon vähemmän vaikeuksia kuin nyt. Jumala oli luvannut kansalleen, että jos he kuulisivat Hänen ääntänsä, Hän kulkisi heidän edellään ja taistelisi heidän puolestaan; ja Hän lähettäisi myös herhiläisiä karkottamaan maan asukkaat. Kansojen pelko ei ollut vielä yleisesti herännyt, ja vain vähän valmisteluja oli tehty heidän etenemisensä vastustamiseksi. Mutta kun Herra nyt käski Israelia kulkemaan eteenpäin, heidän täytyi hyökätä valppaita ja voimakkaita vihollisia vastaan, ja heidän oli taisteltava suuria ja hyvin koulutettuja sotajoukkoja vastaan, jotka olivat valmistautuneet vastustamaan heidän lähestymistään.

"Kamppailussaan Oogia ja Sihonia vastaan kansa joutui saman koetuksen alaiseksi, jossa heidän isänsä olivat niin silmiinpistävästi epäonnistuneet. Mutta koetus oli nyt paljon ankarampi kuin silloin, kun Jumala oli käskennyt Israelia etenemään. Heidän tiellään olevat vaikeudet olivat suuresti lisääntyneet siitä lähtien, kun he kieltäytyivät etenemästä silloin, kun heitä oli käsketty tekemään niin Herran nimessä. Näin Jumala yhä koettelee kansaansa. Ja jos he eivät kestä koetusta, Hän vie heidät jälleen samaan kohtaan, ja toisella kerralla koetus käy lähemmäksi ja on ankarampi kuin edellinen. Tätä jatketaan, kunnes he kestävätkö koetuksen, tai,

jos he yhä ovat uppiniskaisia, Jumala vetää valonsa pois heiltä ja jättää heidät pimeyteen.”
Patriarchs and Prophets, 436, 437.